

תלמודו בידו

דף סט עמוד א

יבמות

א] האם בת כהן שנבעלה לעבד כנעני וגוי נפסלה לתרומה, ומנין ?

ב] האם בת כהן שנבעלה לחייבי כריתות נפסלה לתרומה, ומנין ?

ג] המחזיר גרושתו לאחר שנישאת לאחר או הנישאת לחלל, האם נפסלה לתרומה ומדוע ?

ד] נבעלה למצרי שני או אדומי שני, האם פסולה לכהונה ?

ה] נבעלה לגר עמוני או מואבי, האם נפסלה לכהונה ?

א] נפסלה. שנאמר "כי תהיה אלמנה וגרושה, ושבה אל בית אביה", אבל נבעלה לעבד וגוי שאין להם אלמנות וגירושין [תפיסת קידושין] אינה שבה לתרומת אביה.

ב] נפסלה. לחכמים נלמד מפסוק הנ"ל, שהרי אין להם בה אלמנות וגירושין. לר' עקיבא, שנאמר "כי תהיה לאיש זר בתרומת הקדשים לא תאכל", ו"תהיה" משמעו תיבעל.

[לחכמים "תהיה" משמעו קידושין, ואינו כולל חייבי כריתות שאין קידושין תופסים].

יש סוברים שלא נפסלה.

ותמה רש"י, שאם נפסלה מחייבי לאווין כל שכן מחייבי כריתות.

ג] מחזיר גרושתו: לא נפסלה. שאינו זר אצלה מעיקרא [שעד שלא נישאת לאחר מותרת לו]. חלל: פוסל בביאתו, ואף שאין הוא זר אצלה מעיקרא [שהרי חלל מותר אפילו בכהנת]. שהוקש החלל לכהן גדול שפוסל [את האלמנה] מן התרומה בביאתו.

ד] תנא קמא: פסולה. כיון שביאתה בעבירה [דומה לאלמנה לכהן גדול שביאתה בעבירה]. ר' יוסי: כשרה. שפוסל בביאתו רק אם זרעו פסול מביאה זו [ומצרי ואדומי שלישי כשר].

ה] ר' יוסי: נפסלה. דומה לאלמנה לכהן גדול שזרעה פסול, והיא נפסלת לכהונה. אף ביאת אלו שזרעם הזכרים פסולים עד עולם, פוסלים אותה.

רשב"ג: לא נפסלה. שאינו דומה לאלמנה לכהן גדול שפוסל אף זרעו הנקבות.